

Megszépült a hősi temető

Ötvenezer forintos társadalmi munka

A Dugonics temetőben a szovjet katonák sírjainak párnaköven frissen ragyognak az arany betűk, csakúgy, mint a tiszteletükre emelt emlékmű felirata. A II. kerületi tanácsnál elmondták, hogy mindez a Delta Vállalat KISZ-szervezetének köszönhető. Tagjaik majd 50 ezer forint értékű társadalmi munkát végeztek a temetőben. Újra csiszolták a sírköveket, az emlékmű betűit és átfestették őket. Rendbetették a sírokat és a környéket, megtisztították az emlékművet, szabad szombatjaikat és vasárnapjaikat töltötték kint a temetőben. A legutóbbi kommunista vasárnapon a magyar hősi emlékművet hozták rendbe.

A Delta Vállalat KISZ-szervezetének itt végzett munkájáért a tanács dicséret oklevelét adott.

A temető szépítéséből kivette részét a keziszerszámgár Szabadság szocialista brigádja is. Két gyaszfáklyát készítettek társadalmi munkában a szovjet hősi emlékmű elé. Egyhónapos határidőre vállalták a munkát és az anyagot is ők szerezték a fáklyákhoz.

Példamutató a két közösség segíteniakára! önszántukból végzett értékes és jó munkája, melyért mindenképpen dicséret illeti őket.

Utak, járdák a II. kerületben

A város építésképzése ma igencsak a II. kerületben, ezen belül is a Felsőváros területén a leglátványosabb. Hiszen itt található Szeged eddigi legnagyobb méretű lakásépítése, az új Tarján teremtése. Mellette szinte észrevétlenül marad, hogy — részint Tarján fejlesztéséhez is kapcsolódva — új uttestek, járdák is épülnek a kerületben.

Tölgyesi Bélának, a kerületi tanács építési és közlekedési osztálya vezetőjének a szobájában ülünk. Előtűnk az asztalon a város térképe. Miközben magyarul, tollal mutatja a térképen, hol, milyen utcák kapnak új uttestet és járdát. A térképen lassan bontakozik a jövő: a jövőbeni külső körút vonala. A József Attila sugárút és a Csillag tér közötti szakasza már lényegében elkészült. Egy részének megtörtént műszaki átadása is. Az uttest itt az új tarjáni víztorny mellett vezet, a házgyári elemekből épült lakóházak tömbjei között. A látvány az építkezés rendeltetése közepette is monumentális. Még a trélerrel által felvert por sem tudja megzavarni. A körút a későbbiekben átrendezendő Csillag téri kereszteződésén túl a Felső Tisza-partig folytatódik. A Kereszt utcában és az Etelek soron már tavaly decemberben megkezdődött a csatornázás, amelyre másfél millió forintot költenek. Ha a közművek elkészülnek, ez a két utca is aszfaltburkolatot kap, amelynek a tervek szerint 1971 tavaszára kell elkészülnie. Az útépítési munkákra itt 3 millió forintot fordítanak, azaz

a Csillag tértől a Felső Tisza-partig kiépülő körútszakasz összesen 4,5 millióba kerül. Jövőre tehát már jó úton közlekedhetnek a járművek a Felső Tisza-part és Tarján, a József Attila sugárút között. A körút építése később folytatódik tovább, a majdani északi városrészt érintve a Rókusi feketeföld, deken, az Ilona utcán át a Kossuth Lajos sugárútig, ahonnan a III. kerületben az új munkásszálló mellett folytatódik.

Már 1969-ben elkezdtek a Kossuth Lajos sugárúttal párhuzamos Hétvezér utca közelművelését és az úttest aszfaltozását. Az idén a Tavasz utca és a Nagykörút közötti szakaszon dolgoznak az építők, és ha minden a tervek szerint halad, a hónap végére az újjászülött utcán megindulhat a forgalom. A Hétvezér utca építésére több mint 2,5 millió forintot költött a tanács. Nagy szükség van az aszfaltot utra, a Kossuth Lajos sugárút felújításakor ugyanis ez az utca fogja egy időre magáénak tudni az E 5-ös út egy szakaszát, erre halad majd a terelőút.

A Becsei, az Avar és a Hóbiárt basa utcákban az idén elkészülő új uttestek nem igényelnek az előbbiekhez hasonlóan nagy munkát. Nem is kerül majd annyiba, „csak” 370 ezer forintba. Azért ilyen kevésbe, mert nem aszfalttal, hanem máshonnan kikerült nagykockával burkolják őket. De a környék kisgyermekes családjai minden bizonnyal ennek is örülni fognak, hiszen az itt lévő három óvodába eddig esős, rossz időben alig lehetett a gyerekek ebédjét eljuttatni. Az új uttestek ezt a problémát is megoldják. Az óvodások ezután rendben hozzájuthatnak majd kosztjukhoz.

Az útépítések mellett több utca kap járdát még ebben az esztendőben a kerületben. A Róna és a Gem utcában 1 millió forint értékű aszfaltjárda épül. Most ké-

szül az Ősz utca járdájának terve is, amelyet még az idén kiviteleznek. A Baktói kiskertek lakói is sokat panaszkodtak a járdák hiányára. Az ő helyzetük is javul az idén. A Szélső sor és a Népdal utca között már készen van a járda. A Ladvánási utca és a Népdal utca közötti szakaszon jelenleg vízlevezető árkokat építenek. A Népdal utcától északra levő részek lakói sem maradnak járda nélkül, mivel a tanács — a lakók kérésére is — salakot szállít oda, amit társadalmi munkában szétteríthetnek majd.

Sok gondot jelentett az idén Szegeden a belvíz. Hogy a jövőben a mélyebb területeken lakók egy-egy esős tavasz után ne részeltessenek velencei örömlökben, a leginkább veszélyeztetett részen rendbe hozzák a vízlevezető árkokat és feltérképezik a veszélyes helyeket. Az árkok tisztítása a Béketelepen már befejeződött. A munkát itt a városi tanács vb építési osztálya végeztette el. A Petőfitelepen a Vízművek és Fürdők Vállalat, a Dorozsmai úton és Baktóban pedig a városgazdálkodás dolgozik a II. kerületi tanács megbízásából.

A látványos tarjáni építkezések mellett tehát nagy munka folyik a kerület más, „eldugott” részein is. A rendelkezésre álló pénzt úgy használják fel, hogy segítsenek a napi gondokon, az egyes területek lakóinak visszatérő problémáin, de a jövőt is szem előtt tartják. A térképen szaladó ceruza, miközben a jelen munkáját mutatja és kíséri végig, már a jövő Szegedének körvonalaival fut. Azt a jövőt mutatja, amit az ember a Csillag tér felől Tarjánba érkeve lát az építkezés porfátyolán keresztül: balról a víztorny kiemelkedő beton-tömbje, jobbról mélyen tagolt formákban az új házak emelkednek az ég felé. A jövő valósága formálódik itt a munka pora mögött.

Szávay István

Vigyük a hátunkon?

Még mindig nincs kerékpárörzés — panaszkodik Fodor József. (Alsóikikó sor 12. sz.). Igaz, hogy lehet kerékpárt lakattal zánni, talán nem viszik el a kétkerekű járműveket, de olvasónk vasárnap este a színház előtti parkolóhelyen látott gyerekeket, amint éppen a dinamót szerelték le egy kerékpárról. Gyakran ér ilyen kellemetlen meglepetés több kerékpáron közlekedő embert. Pedig mit lehet tenni? — az üzletbe csak nem vihetik magukkal az emberek a járművet, az őrzési díjat pedig szívesen megfizetnék, ha biztonságban tudják.

Lefokozott tej

Zsombóci olvasónk panaszkodik, hogy méltánytalanság éri őket a tejcsarnokban. A korábbi években minden tejből mintát vettek, megállapították zsírtartalmát, és aszerint fizettek. Most leegyszerűsítették ezt az eljárást, egy kalap alá veszik az egészet, 3,4-nek minősítik mindegyiket. Úgy érzik, a rendeletekben előírt százalé-

konkénti anyagi ösztönzést valahol elpórolják tőlük. A tejkezelő azt a választ adja, hogy nincs vegyszere a méréshez, a tejipar szerint, aki rendel, az kap — ha nem is az első rendelésre, de a másodikra biztosan. Úgy gondoljuk, ennél bonyolultabb problémát is meg tudunk már oldani, meg kellene próbálni ezt is.

Nincs elég tanyai postás

Mórhalmom tanyavilágából keresett föl bennünket levelem Bálint Antal, December 1. óta nem jár levélkézből a körzetükbe. A postán megkaphatják a címzettnek a levelet, vagy odaadják annak, aki arrafelé megy. Levélírónk szerint több postai küldemény elveszett már így kézen-közön.

Makra Antalné, a postahivatal vezetőjétől megtud-

tuk, hogy hiába keresnek kézbesítőt külterületre, nem kapnak. Kényszermegoldásként adják át a levelet másnak — sokat valóban nem is ismernek közülük — előfordulhat az is, hogy elveszik a levél. Kéri, jelentse be a postán, aki saját kezűleg vagy megnevezett megbízottja útján akarja átvinni a postai küldeményeket.

Nagyon „meg-Valamit fürdették” valamiért

Április 5-én más „menetrend” szerint dolgoztak a fürdőben, mint egyéb vasárnapokon. Ezt sajátos módon tudtam meg — írja B. A. olvasónk (Lenin krt 18.). — Tíz perccel 12 óra előtt vettem meg a jegyet magam és kislaim számára, s mit sem sejtve nekivetőküztünk és vízbe mentünk. Gyorsaságunknak volt köszönhető, hogy egyáltalán meg tudtuk menteni magunkat, mert alig értünk az úszómedencébe, közölték velünk, nagy szigorúan, hogy ma csak 12-ig van nyitva a gőz is, meg egyáltalán: az egész fürdő. Kérdeztem én — írja olvasónk —, a pénztáros miért adta ki a jegyet tíz perccel záróra előtt? Igaz, hogy egy hevenyészett, apróbetűs feliratot mutattak erről, de ki látja meg a sok egyéb kiírás mellett,

Sok községnünk jutott a helyi vízműrendszer segítségével egészséges, tiszta ivóvízhez. Örül ennek mindenki, de nem egyformán. Sajnos, egyre több olvasónk teszi szövé, hogy messzebbre került az új közikifolyó, mint a régi, távolabbról kell hordani a vizet. Deszkról kapunk néhány héttel ezelőtti levelet. A tanácsháza melletti artézi kutat zárták le, az új csap viszont messzebbre esik. Most a szöregiek panaszkodnak a Rákóczi utcából: hosszú éveken át a vasútállomásról hordták a vizet, míg végre kapott kifolyót az ő utcájuk is. Lábrakelt viszont egy hír, hogy elzárják majd, vagy nem javítatják meg. Idős embereknek messze van a 3—400 méter, vízzel teli vödörrel.

Olaj a tengerből

Több szovjet tudós feltételezése szerint a Balti-tenger mélye kőolajat és földgázt rejt. A szakemberek becslése szerint a világoceán kontinentális talapzati részeinek határain belül levő kőolajkészletek elérik a 135 milliárd tonnát. Az utóbbi időben sok országban fokozatosan növekszik a tenger mélyéről kiaknázott kőolaj mennyisége és intenzíven folyik az új lelőhelyek felkutatása.

A szovjet tudósok is folytatnak ilyen irányú munkálatokat, egyebek között a

Balti-tengerben. Miután belezárható elemek a geológiai, a geofizikai és más adatokat, a szovjet Balti-világ partjai mentén megjelölték az olaj- és gázlelőhelyek szempontjából legperspektivikusabb területeket. A Baltikum kőolaj- és földgáztartalmanak végleges megállapításához azonban nemcsak a Szovjetunió, hanem más balti államok geológusainak és geofizikusainak egyesített erőfeszítésével szükségesek. Biztató, hogy a munkálatok már ebben az irányban is megindultak.

Fehértói madarak

Volt már havas április máskor is, de akkor a fecskék lerázták magukról a frissen hullott, puha havat, a másnap már meghozta a kiengesztelő tavaszi napsütést. Most fecskéérkezés idején másképpen volt. A december elején kezdődött tél behúzódtott áprilisba is. A fecskék ezt érezték. Két héttel később érkeztek, de még ekkor is korán. Havas esőket, kemény fagyokat hozott az északi szél. A fecskék itt voltak, a fészkek körül azonban egy fecskét sem lehetett látni. A legnagyobb gond, a táplálékszerzés, a létfenntartás volt a legfontosabb számukra.

A február csúnya áprilisi tréfát üzent néhány fehértói madárral. Februárban, a hó elején, a tél egyszerre meleg tavaszi napokra fordult. Hetekkel előbb idecsalogatta, meghozta a bibiceket, godákat és a pölingeket. Pár nap után megint nyakukba szakadt a tél, Bibicék, godák — nem volt mit tenniük —, visszafordultak, hiszen nem túl messzi délről jöttek. Szerencséjük volt, jéges vihar nem verte le őket. A pölingek itt maradtak. A havon futkosó pókókból és a jég szélére kisodort apró vízi szervezetekből szereztek meg sovány kosztjukat, néha kijártak földke szélsepré ugaraira magvazni. Jórészt gubbasztottak, nem mozogtak, repültek, ta-

A Sándorok, Józsefek zsákja is fagyot szórt szét, a télnek nem akart vége lenni.

A madaréletet figyelő terepjáró ilyenkor fokozott kíváncsisággal és részvétellel járja a határt, és lesi az érkező madárvilágot. Április elején fagyos északi szélben jártam a vizek szélét. Keményre fagyott hódarát vágtam arcomba, szemembe a szél. Széltől védett, néhány szobanagyságú gödörben, a síma víz felett, fűsti fecskének sok száz, nyüzsgő, kavargó sokaságát találtam. Hangyabolyoszerű sűrűségben siklottak egymás mellett, semmiért sem hagyták volna el a kis vízfoltot. A sűrű, sebes kavargásban „forgalmi baleset” nem volt. A vízből parányi, apró vízszervezetek keltek szárnyra, erre a sovány kosztra vadásztak, ebből kellett annyit megszerezni, hogy a forró kis madártest ki ne hűljön, meg ne álljon a motor. Az éjszakázás is gond az ilyen időben. Maradék nádasok szélárnyékolt zuga adnak ilyenkor szállást. — Eldördöl, hogy nyári, hideg fagyos napokon is a víz fölé „menekülnek” a fecskék.

Sorra érkeznek, elsősorban a vízből élő madarak: kárókatonák, récék, vöcskök. A ritka halászasból egyszerűen 7 is érkezik. A jéghideg vízbe zuhanva ragadják meg a megelészett halat. Vagy száz év előtt nálunk is fészkeltek. Ma már felszorult északra, és ma valóságos ritkaság számba megy még vonulásuk idején is. Pi-hennek, táplálkoznak, pár nap után folytatják útjukat tengerparti, északi hazájuk felé.

A föld már zöld, de a fűzek rügvei még csak duzzadnak. Az érkezőt kislaki énekesek halkán, didergősen bekelezdenek egy-egy nótába, de be sem fejezik. Sitke, kékbegy bátoran

énekfoslánya hirdeti, hogy a tavasznak már jönnie kell. Korhadó fűz oldalán harkály ácsolja, jobban körzövel sem határolható körkörös bejáratát.

A didergős, szeles, hódaras idő külön izgalmat is hozott a madarász előtt feltornyosuló sok-sok rejtélyes kérdésen felül. A kanalas gémelek kisebb csapata már március végén beköszöntött Afrika mélyéből a Fehértói világába. Kilenc madár ma is a tó iszapjából „kaszálva” keresi, szűri ki az apró vízi szervezetekből álló táplálékukat. Ebben a zord tavaszban hinni nem akarok szememnek. A madarak között két rózsaszínű is van. Látszik, hogy a két gyönyörű madár együtt tart, nemigen éri jól magát a rokonok között. Távcsovezem: nem flamingók, nem rózsás gödények. Rózsaszín kanalas gémelek. Már pedig ilyenek csak Amerikában élnek. Első kérdés: hogy kerülhettek ide? Talán állatkertből szabadultak, szöktek meg, mert már más földrészen honos madaraknál ilyen is előfordult. De hát miért éppen kettő vna? És még hozzá jó repülők is! Fel van adva a nagy kérdés! Hiszen az óceánon át már érkeztek más — főleg — vízimadarak is Európába; de kanalas gémelek még nem. Nem is érezték itt jól magukat, talán az európai koszt nemigen ízlett, mert 4 nap után faképnél hagyták a magyar rokonokat, odébb álltak. De talán — miután párban vannak —, hátha kedvet kapnak és le is fognak telepedni itt költésre, valahol a magyar nádasokban, magyar kanalas gémelek között! Meglessük őket.

Egyik nap sem egyforma, ilyenkor a tavaszi vonulás is hozhat még sok meglepetést.

Dr. Beretzk Péter

Összevesztek a téglán

Kádár Sándor (Szeged, Nyíl utca 18.) és özv. K. Istvánné kértársaságok. 1968-ban kertjeiket elválasztó téglakerítés leomlott és a téglák áthullottak Kádár Sándor mezzgyéjére. A kerítést végül K. Istvánné megjavíttatta és megegyezett Kádárral, hogy a bontásból kimaradt téglát neki adja. Azonban Kádár Sándornak nem volt pénze a megszá-bott időre, így K. Istvánné végül másnak adta el a téglát.

Kádár Sándor úgy érezte, a kerítés összeomlása körülbelül 300 forintos kárt okozott kertjében, ezért átnemt az özevegasszonyhoz, hogy követelje a „kárterítést”. Pénzt nem kapott, mire sér-

tegetni kezdte az idős nő, majd megragadta egyik karját, nyakát, s fojtogatni kezdte. K. Istvánné kiszabadította magát a szorításból, a keze ügyében levő három tojást a férfi arcába vágta és az udvaron keresztül az utcára menekült.

A bíróság megállapította, hogy K. Istvánné sérüléseket szenvedett a dulakodás következtében. Kádár Sándor elismerte bűnösségét, mindössze azzal védekezett, hogy nem jogos indok nélkül vitte véghez cselekedetét. A bíróság Kádár Sándort magánlakértésért és visszaesőként elkövetett könnyű testi sértésért mondta ki bűnösnek, s öthónapi szabadságvesztésre ítélte.